

Csütörtökön
zárul

Péczely Antal festőművész gyűjteményes kiállítása

FREIMANN műkereskedésében,
Károlyi ucca 10. sz. alatt.
Díjtalanul megtekinthető

CSIPETKE

VIRAGOS MAJALIST RENDEZTEK a szegedi munkások május elsején. Mint évtizedek óta mindig, most is kivonultak a Kállay-ligetbe, vittek magukkal, — akinek volt, — elemőzsiás kosarakat, letelepedtek az öreg fák árnyékába és csendesen, békésen élvezték a csendet, a nyugalmat, a tavaszt: május elsejét. A költőien kék égen fehér fellegek léghajókáztak, a zsenge lombok között edeshangu madarak zengtek csodálatos szózatokat a szerelemhez és délfelé, az országúton megjelent egy városi fogat. A lovak szemellenzőjén és a hintó oldalán a város cimere ékeskedett, koronáján a türelmes báránnyal. A hintóban két ur ült, két városi tisztviselő, az egyik a főkertész, a másik a tb. tanácsnok. Olyan ünnepi volt a hangulat, olyan szép volt „a természet lágy öle”, hogy senki sem gondolt a mögötte leselkedő veszedelmekre. Pedig ez a veszedelem ott leselkedett az ünnep és a hangulat mögött. Valaki meglátta a városi fogatot, felismerte utasait és tollat ragadva, megénekelte az „ügyet”. Horribile dictu! — szörnyűködött az írás — a tb. tanácsnok ur a város fogatán látogatást tett — az ünnepi munkásoknál! Azoknál a munkásoknál, akik nem tartoznak az egyedül üdvözítő politikai párthoz, de mégis polgárai ennek a városnak. A tb. tanácsnok ur büne mégis szörnyű... szinte fejjeszítés jár érte — a panaszíró szerint —, mert nemdebar tisztelt közvélemény, a város nem azért tart fogatot és tisztviselőt, hogy a tisztviselő felüljön a fogatra és munkásmajalist látogasson meg. A városi tisztviselő a városi fogaton minél szorgalmasabban látogassa a szalonképes pártmultságokat és egyéb pártalkalmakat, de a munkások multságára ne menjen se városi fogaton, se gyalog... Most aztán megjelent a megnyugtató nyilatkozat. Nem történt semmi hiba, semmi „szabályellenesség”. Mindössze annyi történt, hogy a város tisztviselőinek véletlenül éppen ott volt hivatalos dolguk, ahol a munkások ünnepeltek, a Kállay-ligetben. A látogatás nem nekik szólt, hanem az elintézni való hivatalos dolognak. Különbözik nem is volt látogatás, nem történt semmiféle — érintkezés. A hivatalos ügy elintéztetett, a fogat megfordult és a lovak a hivatalos aktushoz méltó komolysággal röptették vissza a hivatalos urakat a — hivatalos város felé. A vád tehát hamis volt, alaptalan és méltatlan. Mit is mutat a kalendárium? 1912-ét? Dehogya. 1934-et.

Exhumálják

Pusztamérgelesen
egy gazda holtestét

(A Délmagyarország munkatársától.) A kalocsai ügyészség indítványa alapján a szegedi vizsgálóbíró elrendelte, hogy a múlt évben elhunyt Hauk István pusztamérgezési gazdálkodó holtestét exhumálják. Az a gyanu merült fel ugyanis, hogy Hauk István bűncselekmény útján halt meg, még pedig valószínű, hogy agyonverték. Hauk a múlt évben halt meg és annak rendje és módja szerint eltemették. Az özvegynek később olyan adatok kerültek birtokába, amelynek következtében az volt a gyanúja, hogy férje nem természetes halállal halt meg. Feljelentést tett a kalocsai ügyészségen, ahol lakik és a kalocsai ügyészség nyomozást rendelt el és a nyomozás igazolni látszott az özvegy foltévéseit. A jövő héten tartják meg az exhumálást, amelynek adatai fognak fényt deríteni Hauk István halálának körülményeire.

Jégszekerények

háztartási és mézárak, kedvező fizetési feltételek mellett
legelőbbban beszerezhetők
Fekete Nándor, Kossuth L. sugárút 18. Tel. 20—72.Egy főnkrement szegedi gazdacsalád
milliós pere a kisbirtokosok
földhitelintézete ellen

A 72 ezer dolláros kölcsöntől — a kilakoltatásig

(A Délmagyarország munkatársától.) Kedden délelőtt a szegedi járásbírószágon dr. Goltner Dénes titkár egymillió pengős gazdaper ügyében folytatott tanukihallgatásokat a budapesti tábla megkeresésére. Ezt a pert Szemerédy István szegedi gazdálkodó és társai indították a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete ellen szerződés nem teljesítése és kártérítés címén.

A per előzménye az, hogy Szemerédyék meg akarták vásárolni a szomszédos 314 holdas birtokot. A vételár az illetékekkel, a felszerelésekkel együtt 720 ezer pengőt tett ki, mely összeg felerészben készpénzben rendelkezésre állt Szemerédyéknek, a másik felét, 415 ezer pengőt kölcsönként akarták felvenni. Két szegedi bank hajlandó lett volna a kölcsönt rendelkezésre bocsájtani, annál is inkább, mert Szemerédyék 800 ezer pengőnyi fedezet felett rendelkeztek, mint külön szabad vagyonnal. Szemerédyék azonban a Kisbirtokosoktól óhajtották felvenni a kölcsönt, mert úgy tudták, hogy ez az intézet kedvezőbb feltételek mellett adja a kölcsönt és pedig 35 esztendőre. Érintkezésbe léptek az intézettel, amely leküldötte szakértőjét azzal, hogy a helysínen állapítsa meg, vajon megfelel-e a valóságnak Szemerédyék azon állítása, hogy a kölcsön ellenében 1.600.000 pengő fedezet áll rendelkezésre. A becslőszakértő kedvező jelentést adott, mert az intézet igazgatója 1928 július 5-én

engedélyezte a 72 ezer dolláros
záloglevélkölcsönt.

így akkor ígéretet tettek arra nézve is, hogy a kölcsönt konvertálni fogják zálogleveles törlesztéses kölcsönre.

Szemerédyék a kölcsön fejében lekötötték 611 holdnyi földjüket, gőzmalmukat és 1000 darabból álló jószágállományukat, körülbelül másfél millió pengő értékben. Az volt a tervük, hogy a 35 éves törlesztéses kölcsön felvételével békében dolgozhatnak. Azonban nem így történt. Hiába várták, hogy a kölcsönt törlesztésre konvertálja az intézet, ez nem történt meg és így a feltételes kötelezvény szerint november és május havában voltak kötelesek kamatot fizetni. Az első részletet meg is fizették, de levélben azt kérték az intézettől, hogy alakítsák át kölcsönüket hosszulejáratú törlesztéses kölcsönre.

A kérdés teljesítése helyett újabb becslő érkezett a szőlői birtokra. Ennek a szakértői szemlénél

egy névtelen levél

volt az előzménye. Valaki arra figyelmeztette az intézet igazgatóját, hogy a becslő, aki először becsülte fel az ingatlanokat, felületesen és rosszhiszeműen járt el, mert a birtok lényegesen kevesebbet ér, mint amennyit a szakértői jelentés feltüntet. Az első becslést egy képesített gazdatiszt végezte, míg a második becslésre egy tisztviselő embert küldött le az intézet. De még ez a második becslő is csak csekély összeggel becsülte alá a Szemerédy-féle fedezetet, azonban ez is elég volt ahhoz, hogy az intézet vonatkozzon eleget tenni a törlesztéses kölcsönre vonatkozó átváltásnak. Ilyen módon Szemerédyék

súlyos anyagi zavarok közé jutottak.

A kamatfizetési kötelezettségeknek eleget tenni nem tudtak, ingatlanaikat, jószágait értékesíteni nem tudták. 1929 májusában ismét kamatot kellett volna fizetniük, de ennek a kötelezettségüknek csak a termés betakarítása után tudtak volna eleget tenni. Arra kérték Földes igazgatót, hogy eszközözlön ki részükre halasztást. Az igazgató ezt meg is ígérte, azonban már egy hónap múlva ingatlanárverési kérvényt kézbesítették Szemerédyéknek. Ebben az intézet a

kamatfizetés elmulasztása miatt egyösszegben kérték vissza a 415 ezer pengőt. Szemerédyék, abban való hitükben, hogy ők csak járadékkal tartoznak, kamattal nem, megtagadták még a kamatfizetés kilátásba helyezését is, mire

az intézet zárlatot kért a birtok ellen.

A zárlat 1930 szeptember 1-én történt, az altruista intézet ekkor elárvereztette a Szemerédy-birtokot és azt saját maga vásárolta meg.

Eddig tartott az altruista intézettel Szemerédyék összeköttetése. Ezek után már csak mint peres felek álltak egymással szemben. Szemerédyék a bírósághoz fordultak és a múlt év tavaszán a budapesti törvényszéknél egymillió pengő megfizetéséért pert indítottak az intézet ellen. Az első fokon a szegényi jogon perló Szemerédyék keresetét elutasította a bíróság. A törvényszék álláspontja szerint az intézetnek a törlesztéses kölcsönre vonatkozó ígérete nem volt kötelező. A tábla elé került az ügy. A tábla érdekes határozatot hozott. Feloldotta a törvényszék ítéletét és Szemerédyék kereseti tényállításának megállapítására.

tanukihallgatásokat rendelt el.

Ezeket a tanukihallgatásokat fogantatosította kedden délelőtt Szegeden dr. Goltner Dénes titkár. Kinallgatták elsőnek dr. Salgó Gyula szegedi ügyvédet, aki a Szemerédyék ellen vezetett végrehajtási eljárásnál egyik érdekelt hitelező képviselője volt. Jelen volt egy sorrendi tárgyalásnál, ahol az intézet részéről dr. Kulcsár József és dr. Szinnyei Géza jelent meg. A két ügyvéd valamelyike itt Szemerédy Istvánnak azt mondotta, hogy ne okvetetlenkedjék a zárgondnoki számadással szemben, mindent el fognak követni, hogy visszakapja a birtokot. Nem mondotta meg az illető azonban azt, hogy ezt a visszajuttatást milyen formában gondolta.

Dr. Grasszely Károly előadta, hogy Szemerédy képviselőtelen észrevételeket adott be a zárgondnoki kezelés során előterjesztett számadás ellen. Jelen volt az észrevételezési tárgyaláson. Szemerédy ott azt kérdezte tőle, hogy mit csináljon, mert Szinnyei ügyvéd azt mondotta, hogy ne akadékoskodjék, mert nekik ugyanis az a szándékuk, hogy neki, vagy gyermekeinek visszajuttatják az ingatlant. A tanu azt felelte Szemerédynek, hogy rábízta a dolgot, ha bízik az intézetben, álljon el az észrevételezéstől.

Dr. Vinkler Elemér, aki szintén a képviselője volt Szemerédyéknek, elmondotta vallomását, tud arról, hogy az alperes intézet képviselői többször kijelentették, hogy a felperes érdekében mindent el fognak követni, az ingatlan visszajuttatás tekintetében is. Szemerédyék érdekében közbenjárt később Földes igazgatójánál, aki azt ajánlotta, hogy a FOB eljárás igénybevételevel kérjék majd az ingatlanvisszajuttatást. A maga részéről megígérte a támogatást. A kölcsön felvételekor az volt az intenció, hogy Szemerédyék hosszulejáratú kölcsönhöz jussanak és ez még a rangsor feljegyzés szövegében is kifejezésre jutott.

Az iratok most a budapesti táblához kerültek, amely rövidesen ítélt a milliós birtokperben. Szemerédyék, akik teljesen vagyontalanokká lettek, reménykedve várják a per kimenetelét.

A múlt hónap 3-án egyébként a járási főszolgabíró útján

Szemerédyéket a tanyából kilakoltatták.

csendőri asszisztencia mellett. Most már hajlékuk sincs...

Tartós ondolálás

rendszerrel, IDA* hálgyódrásnál, Országon u

G. S. villamos
géppel és termoszt.
L. Szállított áruk